

Sygn. akt IX U 731/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Iwona Nowak
Protokolant:	Wioleta Potrzásaj

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania **M. K. (K.)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

przy udziale ./.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania **M. K. (K.)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 20 marca 2018 r. Znak (...)

oddala odwołanie

Sędzia

Sygn. akt IX U 731/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 20.3.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu M. K. (K.) ponownego ustalenia wysokości emerytury w trybie 110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od tej decyzji, w którym domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przeliczenia emerytury, po uprzednim odtworzeniu zarobków z lat 1972-1979.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko jak w decyzji, wskazując na bezzasadność odwołania.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony urodził się (...)

Organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej od 26.3.2004r.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (WWPW), został ustalony z okresu od 1/1984 do 12/1993, wyniósł 298,65 %, dlatego został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej kontynuował zatrudnienie.

(...) ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie emerytury.

Wwpw wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok zgłoszenia wniosku o ponowne przeliczenie emerytury wyniósł 221,55%.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego jako okoliczności niesporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i niekwestionowane przez strony.

Ubezpieczony pracował w KWK (...) od 2.6.1972 do 31.6.1973 jako elektryk pz., od 1.10.1973 jako górnik pz.

Odtworzone zarobki ubezpieczonego wynoszą:

1972-25.192,41 zł

1973-35.437,98 zł

1974- 71.664,25 zł

1975- 91.126,33 zł

1976-91.814,87 zł

1977-92.691,33 zł

1978-96. 142,28 zł

1979- 98.295,40 zł

W wynagrodzeniu tym zostały uwzględnione takie składniki wynagrodzenia jak: płaca zasadnicza, dodatki nocne, za II zmianę, szkodliwe, niebezpieczne, dodatki za niedziele, karta górnika, deputat węglowy.

Wwpw wyliczony z lat 1974-1978, 1980-1993, 2015 przy uwzględnieniu odtworzonych zarobków jw., wynosi 248,10 %.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego, opinia biegłego Z. G., k.18-43 a.s.)

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny, przekonujący, logiczny i spójny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą

w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza j.w. 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony nie spełnia warunków umożliwiających przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego z zakresu emerytur i rent mgr Z. G., który na podstawie posiadanej dokumentacji obliczył najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłego w opinii najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (248,10%) okazał się być niższy niż 250% i tym samym nie może stanowić podstawy przeliczenia świadczenia.

Sąd w pełni podzielił powyższą opinię biegłego jako rzeczową, fachową, wydaną po przeanalizowaniu zebranej w sprawie dokumentacji, zwłaszcza danych wynikających z zachowanej w sprawie szcztkowej dokumentacji akt osobowych ubezpieczonego oraz obowiązujących w resorcie górniczym przepisów płacowych.

W sytuacji braku pełnej dokumentacji płacowej, pełnej ewidencji czasu pracy odtworzenie wysokości faktycznych zarobków uzyskiwanych przez ubezpieczonego nie jest możliwe.

Biegły ustalając wynagrodzenie ubezpieczonego prawidłowo uwzględnił w nim wynikającą z dokumentacji ilość dniówek przodkowych, z uwzględnieniem tzw. dni czarnych, a więc zastrzeżenia ubezpieczonego złożone w tym zakresie są zupełnie nietrafione.

Podkreślić należy, że nie można wysokości zarobków, stanowiących podstawę do wyliczenia składek na ubezpieczenie społeczne ustalać w sposób hipotetyczny, oparty jedynie na domniemaniu. Przepisy z zakresu ubezpieczeń społecznych są bowiem normami bezwzględnie obowiązującymi i nie zawierają unormowań pozwalających na ustalenie wysokości wynagrodzenia w sposób przybliżony lub prawdopodobny. Przy obliczaniu wysokości podstawy emerytury, bierze się zatem pod uwagę dokładnie ustaloną wartość - wysokość uzyskiwanego w określonym czasie wynagrodzenia. Tym samym, w sprawie o ustalenie podstawy wymiaru składki, należy dokładnie określić wysokość wszystkich składników wynagrodzenia, które mają być uwzględnione – wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 22.09.2015r. III AUa 370/14 (LEX nr 1927664).

Nie ma możliwości wyliczenia wysokości wynagrodzenia, a co za tym idzie - wysokości składek na ubezpieczenie społeczne oraz wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury w oparciu o wyliczenia hipotetyczne, uśrednione, wynikające z porównania do wynagrodzenia innych pracowników. Uśrednione obliczenie wysokości wynagrodzenia - oparte na wynagrodzeniu otrzymanym przez innych pracowników - nie może oddać indywidualnych cech właściwych dla danego stosunku pracy. Obliczenie wysokości wynagrodzenia musi być oparte na dokumentacji, z której wynikają określone kwoty wynagrodzenia. Kwestia pobieranego wynagrodzenia musi zostać zatem udowodniona w sposób bezwzględny. Tylko dokumentacja stanowi precyzyjny dowód w zakresie wysokości wynagrodzenia w postępowaniu sądowym. Na podstawie innych dowodów nie jest możliwe dokładne określenie kwoty wynagrodzenia, a co zatem idzie - ustalenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury - wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 31.03.2015r. III AUa 1807/14 (LEX nr 1814849).

Sąd Najwyższy w wyroku z 18 grudnia 1997r. (sygn. II UK 418/97, OSNP z 1998/22/661) stwierdził, że „w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych sąd nie jest obowiązany

do poszukiwania dokumentów zatrudnieniowo-płacowych, o które nie zadbała osoba dochodząca świadczenia ubezpieczeniowego". Ten kto się stara udokumentować wyższe świadczenie musi gromadzić dokumenty, wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej, żeby udowodnić wysokość podstawy wymiaru świadczenia (tak również Sąd Apelacyjny w Katowicach w uzasadnieniu wyroku z 14 czerwca 2018r. w sprawie IIIAUa 1903/17).

Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z 22.5.2018 (sygn. III AUa 175/18) stwierdził, iż nie istnieje możliwość uwzględnienia w wynagrodzeniu takich składników jak: dodatek za pracę w warunkach szkodliwych, niebezpiecznych, dodatek za pracę w niedzielę i święta, dodatek za pracę w godzinach nocnych i na II zmianie w sytuacji, gdy nie zachowała się ewidencja czasu pracy.

W sytuacji braku jakiegokolwiek dokumentacji potwierdzającej wypłacanie ubezpieczonemu takich dodatków jak szkodliwe i niebezpieczne brak jest jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia tych dodatków, co spowoduje dalsze obniżenie wwpw ustalonego przez biegłego.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie jako niezasadne.

Sędzia